

[Første næsteformand]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til lov om landsskatteretsdissenser [af Glistrup (FP) og Glensgård (FP)].
(Lovforslag nr. L 48. Fremsat 18/10 78).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 15 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven. (Optagelse af dissens i landsskatterettens kendelser) [af Bernhard Baunsgaard (RV) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 26/10 78).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

De to lovforslag, vi skal behandle nu, vidner om den interesse, der er for det spørgsmål, og de vidner også om, at man har haft travlt med at få fremsat disse lovforslag, idet de er kommet med 8 dages mellemrum.

Det er i og for sig forståeligt, at spørgsmålet om optagelse af dissens i landsskatteretskendelser rejses, men det må dog også erindres, at landsskatteretten ikke er en egentlig domstol og ikke virker efter retsplejelovens almindelige bestemmelser:

Indførelse af en dissensordning har været bragt på bane flere gange tidligere. I den betænkning om landsskatteretten, som et udvalg under finansministeriet afgav i 1963, foreslog man en ordning, hvorefter afvigende meninger under afstemningen vedrørende resultatet eller begrundelsen skulle anføres i kendelsen, dersom vedkommende medlem begærede det, men uden angivelse af navn. Dette må dog ses i forbindelse med, at det samtidig i betænkningen blev foreslået at ændre rettens sammensætning i domstolslignende retning, således at den skulle bestå af

et antal faste skatteretsdommere og et antal lægdommere beskikket af ministeren.

Spørgsmålet om dissens i landsskatterets-sager har endvidere været behandlet her i folketinget i forbindelse med et ikke gennemført forslag om ændringer af landsskatteretsloven i samlingen 1975-76. Dette lovforslag blev forelagt landsskatteretten, og den daværende retspræsident pegede bl. a. på, at ca. halvdelen af rettens medlemmer er valgt af folketinget efter styrkeforholdet mellem de forskellige partier, og at man kunne befrygte, at offentliggørelsen af dissenser ville åbne mulighed for en kappestrid mellem de forskellige politiske opfattelser ved afgørelse af skattespørgsmål. Det var altså præsidentens vurdering. Jeg vil ikke betvivle, at de folketingsvalgte medlemmer af retten vil bestræbe sig for at undgå noget sådant, men jeg synes ikke, man helt kan se bort fra de betænkeligheder, som retspræsidenten her gav udtryk for.

I øvrigt har spørgsmålet om dissens også for nylig været forelagt landsskatteretten, nemlig i forbindelse med et spørgsmål stillet af hr. Bernhard Baunsgaard. Rettens officielle udtalelse går ud på, at der ikke bør indføres dissens på nuværende tidspunkt. Man finder, indførelsen af dissens vil medføre en sådan administrativ belastning af retten, at det ville hæmme de igangværende foranstaltninger med at nedbringe sagspukkelen og ekspeditionstiden. Blandt rettens medlemmer er der delte meninger om spørgsmålet, herunder, om dissens skal begrundes, eller om det blot skal fremgå af kendelsen, at der er afgivet dissens i sagen.

Jeg har forståelse for det synspunkt, at oplysning om dissens ville kunne være til nytte for skatteyderen ved overvejelse af, om han skal gå videre med sagen til domstolene. På den anden side synes jeg også nok, man skal passe på ikke at overvurdere betydningen heraf. En dissens er jo ikke i sig selv nogen garanti for, at kendelsens resultat er tvivlsomt.

Når jeg ikke på nuværende tidspunkt kan gå ind for nogen af de to forslag, skyldes det såvel de administrative konsekvenser, en dissensordning synes at måtte få for landsskatteretten, som de betænkeligheder, den tidligere retspræsident har givet udtryk for i forbindelse med rettens sammensætning. Jeg er opmærksom på, at forslagene ikke går ud på, at